

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Simona a Mgr. Ing. Radovana Havelce, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Ústí nad Labem**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 109 EC 28/2012, ve věci žaloby o zaplacení 780,- Kč s příslušenstvím: žalobce: **Testudo Iustus, a. s.**, IČ: 24150061, se sídlem Smetanovo nábřeží 14, Praha 1, zastoupeného JUDr. Janou Kubištovou, CSc., advokátkou se sídlem Trojská 112, Praha 7, a žalovaného: **V. Š.**,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 109 EC 28/2012, o zaplacení částky 780,- Kč s příslušenstvím, **je s o u d .**
- II. Usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 1. 2014, čj. 109 EC 28/2012 – 24, **se z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 13. 3. 2015 se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Ústí nad Labem ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 109 EC 28/2012.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Právní předchůdkyně žalobce (společnost Telefónica Czech Republic, a.s.) uzavřela dle svých všeobecných obchodních podmínek se žalovaným na základě jeho žádosti o poskytování služeb elektronických komunikací sítí O2 ze dne 24. 11. 2008 smlouvu o poskytování těchto služeb (dále jen „smlouva“). Tím se zavázala poskytovat žalovanému telekomunikační služby v síti Telefónica O2. Vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se měly řídit Všeobecnými obchodními podmínkami.

Jelikož žalovaný neplatil cenu za některé z poskytovaných služeb, společnost Telefónica Czech Republic, a.s., dne 12. 9. 2011 smluvně postoupila tímto vzniklé pohledávky žalobci. Ten se poté žalobou ze dne 4. 1. 2012, podanou u Okresního soudu v Ústí nad Labem, domáhal,

aby okresní soud uložil žalovanému povinnost zaplatit částku 780,- Kč s příslušenstvím a přiznal žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 28. 1. 2014, čj. 109 EC 28/2012 – 24, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o vrácení soudního poplatku žalobci (výrok IV.). Okresní soud vycházel z § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále též jen „zákon o elektronických komunikacích“), a dospěl k závěru, že k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby je příslušný Český telekomunikační úřad.

Český telekomunikační úřad s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9, a čj. Konf 72/2010 - 10, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna věcná podmínka. Podle navrhovatele ze smlouvy vyplývá, že k vlastnímu poskytování služeb dochází v síti společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a. s. Jde přitom o služby *Premium SMS/MMS* a *Audiotex*. Tyto služby nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž službami, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací.

Předchůdkyně žalobce přitom (obvykle) není poskytovatelkou takovýchto služeb. V rámci smlouvy pouze umožňuje účastníkovi objednat si prostřednictvím sítě elektronických komunikací určité zboží nebo služby nabízené jejím smluvním partnerem. Účastník je poté povinen uhradit jejich cenu výhradně prostřednictvím předchůdkyně žalobce. Podle navrhovatele je tedy předmětem sporu nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi předchůdkyní žalobce a žalovaným, konkrétně nárok vyplývající z poplatků za tyto služby. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale Okresní soud v Ústí nad Labem.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Ústí nad Labem i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

První podmínkou jsou osobní předpoklady stran sporu. Na straně jedné se musí jednat o osobu vykonávající komunikační činnost, kterou se dle § 7 odst. 1 zákona o elektronických

komunikacích rozumí *zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů* dle § 73 citovaného zákona. Druhou stranou sporu musí být osoba splňující předpoklady vyplývající z ustanovení § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (ten, *kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*), případně ustanovení § 2 písm. b) tohoto zákona (ten, *kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*).

Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je splněna tehdy, „*pokud se spor týká povinnosti uložených tímto zákonem nebo na jeho základě*“.

Pokud jde o osobní předpoklady týkající se stran sporu, zvláštní senát nemá pochyb o tom, že společnost Telefónica O2 Czech Republic, a. s., se kterou žalovaný uzavřel smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, byla osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích; žalobce je pak osobou, které byla pohledávka plynoucí ze zmiňované smlouvy poskytovatelkou smluvně postoupena. Žalovaný pak bez pochyby naplňuje charakteristiku účastníka podle ustanovení § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

Spornou se nicméně jeví povaha sporu mezi těmito osobami, a to pokud jde o pohledávku žalobce, která vychází z poskytnutí služeb *Premium SMS/MMS* a *Audiotex* v celkové částce 780,- Kč. Navrhovatel namítá, že o takovém předmětu sporu není oprávněn rozhodovat, neboť poskytnutá služba není službou elektronických komunikací, ve smyslu ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

Podle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí *služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po síti elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled na obsahem přenášeným sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací*.

Ze shora popsané definice služeb elektronických komunikací je zřejmé, že touto službou nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací. Do této kategorie nebudou spadat služby, jejichž užívání, respektive přístup k jejich obsahu, poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) sice zprostředkuje svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby.

V posuzované věci je (z hlediska určení rozhodovací pravomoci) mezi navrhovatelem a obecnými soudy spornou část žalobcem uplatněného nároku v rozsahu odpovídajícímu vyúčtování za poskytnuté služby *Premium SMS/MMS* a *Audiotex*.

Povahou takovýchto služeb se zvláštní senát v minulosti opakovaně zabýval (viz např. usnesení ze dne 31. 5. 2010, čj. Konf 99/2009 – 7, ze dne 30. 11. 2011, čj. Konf 79/2011 – 16 a ze dne 11. 6. 2012, čj. Konf 11/2012 – 14), kde konstatoval, že podstatou těchto služeb jsou krátké textové zprávy, pomocí kterých je zákazníkům operátora umožněno zaplatit prostřednictvím mobilního telefonu cenu za zboží nebo služby (ostatně stejným způsobem tuto službu definuje i současný poskytovatel telekomunikačních služeb,

společnost O2 Czech Republic a. s. (http://www.o2cz/osobni/203283-sms_mms/91670-premium_sms.htm#d25703). Tyto služby tedy neposkytuje telekomunikační operátor, ale jeho smluvní partneri; vyúčtované služby *Premium SMS* a *Audiotex* tak neposkytla společnost Telefonica O2 Czech Republic, a.s., ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila (zpřístupnila) žalovanému užívání služeb smluvních partnerů. Zvláštní senát tedy shledal, že předmětné služby poskytnuté žalovanému, označované též jako „služby třetích stran“, nejsou dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích. Tento závěr je stěžejní pro úvahu zvláštního senátu o rozhodovací pravomoci navrhovatele, neboť vzhledem k charakteru služby nemohou být ve vzájemném vztahu poskytovatele telekomunikačních služeb (respektive žalobce), žalovaného a poskytovatele služby obsaženy podmínky stanovené větou první, případně též druhou § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě poskytnuté služby nejsou služby elektronických komunikací; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť dle § 7 odst. 1 občanského soudního řádu *v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.*

Z uvedených důvodů zvláštní senát výrokem I. vyslovil, že rozhodnutí o věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 109 EC 28/2012, o zaplacení částky 780,- Kč je dána pravomoc soudů (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší zvláštní senát rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Výrokem II. bylo tedy zrušeno Usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 1. 2014, čj. 109 EC 28/2012 – 24, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Ve shora vymezeném rozsahu bude tedy povinností Okresního soudu v Ústí nad Labem pokračovat v řízení o podané žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 5 odst. 4 zákona č. 131/2002 Sb.).

V Brně 24. června 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu